

የኢትዮጵያ ዲሞክራሲያዊ ኃይሎች ኅብረት (ኢ.ዴ.ኃ.ኅ) UNITED ETHIOPIAN DEMOCRATIC FORCES (UEDF)

ለሕዝባዊ ትግል ማዕበል ብቃት-ያለው ኅብረተሰብ፣ ብቃት-አልባ አመራር፤

ዛሬ በአገራችን እየተከሰተ ያለው ሁኔታ እዛው በዛው በጣም ግልፅም በጣም ውስብስብም ነው። በአንድ በኩል በኢሕአዴግ አገዛዝ ሥር እስካለን ድረስ በምርጫ ሂደት ምንም አይንኝም የሚለው አባባል ዛሬ ብቻ ሳይሆን ከምርጫ ዘጠና-ሰባት ማግሥት ጀምሮ ተብሎ-ተብሎ ያለቀለት ጉዳይ ነው። ምርጫ ሁለት-ሽህ-ሁለት ይኸንን እውነታ ለኛም ለሕዝባችንም ምንም በሚያወላዳ ሁኔታ ከመቸውም ጊዜ ይበልጥ ግልፅ አድርጎታል። ከዚህ ጥራት በተንዳኝ ትልቅ የሁኔታዎች አሻሚ-መወሳሰብ (ፓራዶክስ) ይታያል። የሕዝባችን የገልገውና ቀውስ ተባብሶ ከዛሬ አምስት ዓመት ዛሬ ይበልጥ አፍጦና አግጦ የሚታይበት ደረጃ ላይ እያለን የዚያኑ ያኸል ደግሞ በኅብረተሰቡ ውስጥ የጨለምተኝነቱ፣ የግራ-መጋባቱና የትጥቅ-መፍታቱ አባዜ ከዛሬ አምስት ዓመት ይልቅ ዛሬ እንዲሁ ይበልጥ አፍጦና አግጦ ያለ ሃቅ ነው። ይኸንን አስከፊ ክስተት በወያኔ/ኢሕአዴግ ላይ ሕዝባችን በሚያሳዩው ድሮውንም ከእልህ የሚዋሰን ተቃውሞና ጥላቻ ጣራ መንካት ገፅታው ብቻ ወስኖ ማየት አይቻልም። በዚያው ልክ ደግሞ በተቃዋሚዎች ላይ ከፍተኛ የሆነ (ምናልባትም ከዚህ በፊት ታይቶ በማይታወቅ ደረጃ) ንቀትንም የተላበሰ የእምነት ማጣት ክስተት እንዳለ መገንዘብ ይኖርብናል።

ነገር ግን ደግሞ ዛሬ ከአለንበት የተአማኒነት ቀውስ አንፃር ሕዝባን ያለ-የሌለ ተስፋውን በተቃዋሚ ኃይሎች ላይ ጥሎ በሚሊዮንና በሙሉ ተስፋ የተንቀሳቀሰባቸው ሌሎች ወቅቶች እንደ-ነበሩ ማስታወስ ያስፈልጋል። ከዚህ ስንህ ከአለፈው ተምረን ወደ-ፊት እንንዝ ካልን እነዚህ የብሩህ-ተስፋ እና የሚሊዮኖች እንቅስቃሴ ወቅቶች ለምንና እንዴት እንደ-ከሰሙ በአጭሩም ቢሆን መተንተን ያስፈልጋል። ሁለተኛ ከዚህ ተነስተን እኛም በሕዝባችን ፊት ተአማኒነትን መልሰን የምናገኝበትን ሕዝባችንም መልሶ የትግሉ ባለቤት ሊሆን የሚችልበትን የትግል-ትልም (ስትራቴጂ)፣ የትግል ቅደም-ተከተል (አጀንዳ) እና የአካሄድ ጥያቄ መመርመር ይኖርብናል። ሦስተኛ “ተአማኒነትን ገንብቶ፣ ሕዝብን በሚሊዮን እያስቆጠሩ አንቀሳቅሱ።...” የሚለው ውስብስብና እጅግ አስቸጋሪ የሚሆነው ትግል መልሶ መልክ ቢይዝ እንኳን ሌላ መሠረታዊ የሆነ ጥያቄ ይኖራል። ይኸ የተንቀሳቀሰ ሕዝባዊ ማዕበል በአመራር ክፍተትም ሆነ በወያኔ የለየለት ሽብርና የከፋፍለህ-ግዛ ዘይቤ መልሶ እንዳይከሰም ቀጣይነቱ የሚረጋገጥበትንም የፍልሚያ-ዘዴ (ስትራቴጂ) መቀየስ ያስፈልጋል። ከዚያም ለመደምደም ያኸል በዚህ ሁሉ ከአገር-ውጭ የሚገኘው ኢትዮጵያዊ (የዲያስጳራው) ሚና ምን ይሆናል? በሚለው ጥያቄ ዙሪያ ውይይት መደረግ ይኖርበታል።

1. ካለፈው ሂደት ትምሕርት፡- እየተሰባሰቡ የመበታተን፣ እየሰበሰቡ የመበተን አባዜ፤

ወያኔ/ኢሕአዴግ መንግሥታዊ ሥልጣን ከተቆጣጠረ ወዲህ ይኸንን በኅብረተሰቡ በግልፅ ከዳር-እስከ-ዳር የተተፋ መንግሥት ለማስወገድ ዲሞክራሲያዊና አገር-ወዳድ ኃይሎች የጋራ ትግል እያሉ ሲንቀሳቀሱና ግልፅ ሕዝባዊ አጀንዳ አንግበው ሊፋለሙት

<p>ዋና መሥሪያ ቤት (Main Office) ፖ.ሣ.ቁ./P.O.Box 73796 Washington DC 20056-3796, U.S.A ስልክ ቁ./Tel. 202 361 7162</p>	<p>አውሮጳ (Europe) Jonathan Str. 82 2524 JJ The Hague, Netherlands ስልክ Tel/Fax 31 70 394 6132</p>
---	---

በተደጋጋሚ ጥረት ሲያደርጉ ተመልክተናል። ከነዚህ የጋራ ትግል ጥረቶች እስካሁን አንድኛቸውም የተፈለገውን ፍሬ አልሰጡም። ይኸ ለምን እንደሆነ ምክንያቶች ሲደረደሩ አለመተማመን፣ የሥልጣን ሽሚያ፣ ወዘተ... እየተባሉ የሚጠቀሱት ችግሮች ምን ያኽል እውነት ቢሆኑና እነዚህን ችግሮች ብንወጣቸው እንኳን ብቻቸውን ከአለንበት ቀውስ የሚያወጡን አይሆኑም።

ጨርሶ መረጃዎች የሌለበት አንድ መሠረታዊ ሃቅ አለ። ተደጋግሞ እንደተባለው ትግሉ በአንድ መልኩ ሲታይ ተፃራሪ አጀንዳ ባነገቡ ሁለት አናሣ ኃይሎች መካከል የሚደረግ ትግል ገፅታ አለው። በአንድ በኩል አናሣውና ፀረ-ሕዝቡ ወያኔ/ኢሕአዴግ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ዴሞክራቲክ አገር-ወዳዱ ግንባር-ቀደም ኃይል። በዚህ ፍልሚያ ኢሕአዴግ እንደ-ድርጅት በአለው የገንዘብ አቅም ታግዞ ከዋና ከተማችን እስከ ዳር-ድንበር መንደር የተዘረጋ ድርጅታዊ መዋቅር ያለው ኃይል ነው። እንደ- መንግሥት ደግሞ የሠራዊቱ፣ የፖሊሱና የመረጃ መረቡ፣ የራዲዮው፣ የቴሌቪዥኑና የፕረስ ተቋማት ተቆጣጣሪ ከመሆን አልፎ የመንግሥት ግምጃ-ቤቶችና (ካዝና) የአገሪቷም መሬት ሁሉ ብቸኛ አዛዥ በመሆን በሚሊዮኖች ጎልውና የፈላጭ-ቆራጭነት ሥልጣን ያለው ስብስብ ነው። ተቃዋሚው ግንባር-ቀደም ጎራ ከሕዝባዊነቱና የሚሊዮኖችን ጥቅም ራዕይ ከማንገቡ ሌላ ከነዚህ ሁሉ የኃይል ምንጮች በአንዱም የታደለ አይደለም። ግን ደግሞ የወያኔ/ኢሕአዴግ ጥቂቶች በፀረ-ሕዝብና ፀረ-አገር ፖለቲካቸው ምክንያት መቸም ሊደርሱበት የማይችሉት ሌላ የማይናቅና ለተያዘው ፍልሚያ ወሳኝ የሆነ የኃይል ምንጭ አለው። ያም አምቅ ኃይል ታግሎ-አታጋይ ቁርጠኛ አመራር-ሰጭ ክፍል ካገኘ ለመዋደቅ፣ ለመሰዋት ዝግጁና ብቁ የሆነው ሰፊው የኢትዮጵያ ሕዝብ ነው። ይኸንን የጥፋት ኃይል ለመዋጋት በሰላማዊ ዘዴ እጠቀማለሁ የሚል ማንኛውም ኃይል “ሰላማዊ” ማለት እዛው በዛው “ሕዝባዊ” ማለት እንደሆነ ተረድቶ ሚሊዮኖችን ከጀርባው አሰልፎ የሚያታግል ስትራቴጂ ያስፈልገዋል።

ይኸ ካልሆነ አገር-ወዳዶችና ዴሞክራቶች ሽህ ጊዜ ግንባር፣ 'አልያንስ'፣ ጎብረት፣ መድረክ፣ ወዘተ እያልን ብንሰባሰብ ትግሉ በአናሣው ግን ደግሞ በኃይሉ ወያኔ/ኢሕአዴግና በአናሣው “ግንባር-ቀደም” ተቃዋሚ ኃይል ስለሚወሰን ከዚህ የብረትና የሽክላ ድስት ፍልሚያ በድል አድራጊነት እንወጣለን ማለት የሚታሰብ እንኳን አይደለም። በወያኔ/ኢሕአዴግ ሥርዓት ሥር ከታዩት የተሰባሰቡ የጋራ ትግል ሙከራዎች ትምሕርት ለመቅሰም ከፈለግን ለራሳችን አቅርቦን መመለስ ያለብን ጥያቄ እስከዚህም “ትብብሮች እየተጀመሩ ለምን ይከሸፋሉ?” የሚለው ብቻ ሳይሆን ሲጀመሩ የሰበሰቡትን ይኸ ነው የማይባል የሕዝብ (አንዳንዴም ዓለም-አቀፋዊ) ድጋፍ መልሰው ለመበተን የተጠናወታቸውን አባዜ እንዴት አድርጎ መወጣት ይቻላል? የሚለው ይመስለናል።

በወያኔ/ኢሕአዴግ ትግል ከኢዴጋቅ እስከ አማራጭ ኃይሎች፣ ከኢተፖድጎ እስከ ኢዴጋጎ (ጎብረት)፣ ከቅንጅት እስከ መድረክ የተለያዩ የጋራ ትግል ሙከራዎች በተደረጉ ቁጥር ጎብረተሰቡ “አበጃችሁ!፣ በርቱ!፣ ግፉበት!” እያለ በአለ-በሌለ ኃይሉ ከጀርባቸው ሲሰለፍ አይተናል። ከፓሪስ-አንድ በኋላ ለታጎሳሉ የአዲስ-አበባው የግዮን ሆቴል ጉባዔ ዝግጅት ሲደረግ በመቶ ሽህ የሚቆጠሩ ዜጎች በመስቀል አደባባይ ለዚያ ጥረት ያላቸውን ድጋፍ ለመግለፅ ሰልፍ ወጥተዋል። በግንቦት ዘጠና-ሰባት ምርጫ ዋዜማ ቅንጅት በጠራውና ጎብረቱም በደገፈው ሰላማዊ ሰልፍ ከሁለት ሚሊዮን በላይ ቁጥር ያለው ሕዝብ ሲወጣ አይተናል። እንደዚህ ሲሆን ደግሞ ከሕዝብ ድጋፍ በተጨማሪ ሌላ የሚታየው በጎ ሂደት በዓለም-አቀፍ ደረጃ ወይም በዲፕሎማሲው መስክ የሚንፀባረቀው ሁኔታ ነው። ፓሪስ-አንድ ጉባዔ ሲደረግ የአውሮጳ ፓርላማ ፕሬዝዳንትና ምክትል ፕሬዝዳንት፣ የፓርላማው የሰብዓዊ መብት ኮሚሽንና የልማትና ተራድሶ ኮሚሽን ፕሬዝዳንቶች ድጋፍና የማበረታቻ መልእክቶች አስተላልፈውልን ነበር። ሆኖም “ሰላማን እርቅ ጉባዔ” ብለን እዛው አዲስ-አበባ ለመሰብሰብ እንቅስቃሴ ስንጀምር ይኸንን አሳብ የኢሕአዴግ መንግሥት “በአገራችን ሰላም፣ እርቅና ዴሞክራሲ ከወዲሁ ሰፍኗል፣ የሰብሰባው እቅድ የጥቂት የዲያስጵራ አክራሪ

ፖለቲከኞች ሴራ ነው” በሚል ክርክር ክፉኛ ሲቃወመው ባዕዳን አጋጥቼም በዚህ አቋም ተሰልፈው የሰብሰባውን አሳብ እነሱም ተቃወሙት። ስብሰባው ከመደረጉ ሦስት ወራት በፊት (እ.አ.አ. በሴፕቴምበር አሥራ-ዘጠኝ-ዘጠና-ሦስት ዓ/ም) ለፕሬዝዳንት ክሊንተን ይኸንን ጉባዔ እንዲደግፉ ለተጻፈላቸው ደብዳቤ ኋይት ሃውስ በዕሁፍ በገለጸው የተቃወሞ አቋም “ይኸ የታቀደው ጉባዔ መልስ እሻላቸዋለሁ የሚላቸው ጥያቄዎች ከወዲሁ በላንደን በሜይ ወር ዘጠና-አንድ ዓ.ም. በተደረገው ኮንፈረንስ መልስ የተሰጠባቸው ስለሆኑ...” አላስፈላጊ መሆኑን ጠቅሶ ከዚህ ይልቅ ተቃዋሚ ኃይሎች “በሕገ-መንግሥቱ ሂደት ተሳትፎ ላይ ማተኮራቸው ይመረጣል” በማለት ከኢሕአዴግ ጎን ተሰልፎ ነበር።

በተጠቀሱት ወራት ከአዲስ-አበባ አንስቶ በሌሎችም ከተሞች በተደረጉ ሰልፎች የኢትዮጵያ ሕዝብ ከዳር-እስከ-ዳር ተንቀሳቅሶ ለጉባዔው መካሄድ ይፋ የሆነ ድጋፉን በማሳየቱ የወያኔ/ኢሕአዴግ መሪዎች ሊያቀርቡት እንደፈለጉት “የጥቂት አክራሪ ተቃዋሚዎች እቅድ ወይም ሴራ” እንዳልሆነ በግልፅ ታየ። በመሆኑም በአጭር ጊዜ ውስጥ አሜሪካኖች ብቻ ሳይሆኑ በአጠቃላይ የዓለም-አቀፍ ማኅበረሰብም አቋም ሙሉ-በሙሉ ወደ-ድጋፍ ተቀየረ። የወቅቱ የፈረንሳይ ፕሬዝዳንት ፍራንሥዋ ሚቴራ፣ የዓመቱ የአፍሪቃ አንድነት ሰብሳቢና የሴኔጋል ፕሬዝዳንት አብዱል ዲዩፍ ለጉባዔው አዘጋጅ ኮሚቴ የድጋፍ ደብዳቤ ሲልኩ የአሜሪካ ኤምባሲ ይኸንን አሳብ የሚደግፍ መሆኑን ለማስታወቅ ይፋ መግለጫ አወጣ። በጉባዔው መክፈቻ ሥነ-ሥርዓት ላይ እንዲገኙ ጥሪ የተደረገላቸው የሰላሳ መንግሥታት፣ የሃይ-ሁለት ዓለም-አቀፍ መያዶች፣ የአፍሪቃ ኅብረት (አንድነት) ድርጅትና የተባበሩት መንግሥታት የአፍሪቃ ኮሚሽን ተወካዮች ተገኝተው ድጋፋቸውን ሰጡ። ይኸ ሊሆን የቻለው ተቃዋሚዎች “በመሰባሰባቸው” ብቻ ሳይሆን ሕዝባችንን ከጎናችን እንዳሰለፍን በተግባር በማሳየታችንም እንደ-ነበር ግልፅ ነው።

ግንቦት ዘጠና-ሰባትም እንደዚሁ ነበር። ሁሉም የሚያውቀው የቅርብ ክስተት ስለሆነ ዝርዝር ውስጥ መግባት የሚያስፈልገው አይደለም። ሕዝብ እንደዚህ ግልብጥ ብሎ በተቃዋሚዎች ሠፈር ሲሰለፍ ፣ ማለትም ግንባር-ቀደሙ ኃይል በእርግጥም ለትግል ከተንቀሳቀሰ ሕዝባዊ ኃይል ጋር ሲገጥም፣ የወያኔ/ኢሕአዴግ መሪዎች ብርክ ይይዛቸዋል። ይኸንን “አደገኛ” ግጥምጥሞሽ ለማክሸፍና ግንባር-ቀደሙን ኃይል በመንቀሳቀስ ላይ ካለው ኅብረተሰብ ለመነጠል፣ ብሎም ሁለቱም ተያይዘው የሚዳከሙበትን ሁኔታ ለማመቻቸት፣ “ሦስትዮሽ” ሊባል የሚችል ስትራቴጂ ይከተላሉ። በዓለም-አቀፍ ተባባሪዎቻቸው ድጋፍ ግንባር-ቀደሙ ኃይል ታጋዩን ሕዝብ “ተክቶ” ብቻውን “እንዲታገላቸው” ስትራቴጂ በመንደፍ “የድርድር” አሳብ ያቀርባሉ። ተቃዋሚውን ለመከፋፈልና ለማዳከም ኅብረተሰቡን በብሔር/ብሔረሰብና በሐይማኖት ለማጋጨትና በአንዳንድ ሰርጎ-ገቦች እና በዚህ ጎራ አመራር ላይ ባሉ ደካሞች አማካይነት አጥብቀው ይሠራሉ። ይኸ አልሠራ ካለ ወይም ደግሞ ከዚህ በተጓዳኝ በግንባር-ቀደሙ ላይ ብቻ ሳይሆን ትግሉን ደግፈው በመንቀሳቀስ ላይ ባሉ ዜጎች ላይ በአፈናና በሽብር ውርጅብኝ ዘመቻ ይሠማራሉ።

የአማራጭ ኃይሎች ምክር-ቤት በተመሠረተ ማግሥት ከጉባዔው በፊት የተንቀሳቀሰውን ሕዝባዊ ድጋፍ እያዳበረ መሄዱን ትቶ መጀመሪያ በጅሚ ካርተር ከዚያም በአሜሪካ “ኮንግረሽናል ግብረ-ኃይል ለኢትዮጵያ” በተባለው ስብሰባ አማካይነት የትም በማያደርሱና ባላደረሱ የድርድር ሂደቶች ሲሰማራ ይኸ የሕዝብ እምርታ የሚከስምበት ሁኔታ ተፈጠረ። ግንቦት ዘጠና-ሰባት ማግሥትም እነ መለስ ዜናዊ ከቁጥጥራቸው የወጣን ሕዝባዊ የትግል እምርታ ለማክሰም ከፍ ተብሎ የተጠቀሰውን “ሦስትዮሽ” ስትራቴጂ በደንብ ሲጠቀሙና ይኸንን እምርታ ሲሰብሩት አይተናል። የተቃዋሚው ጎራ አንዱ ክፍል ፓርላማ እገባለሁ ሌላው ደግሞ ቅድመ-ሁኔታዎች አቅርቦ እነዚህ ካልተሟሉ አንገባም በሚል ሲከፋፈል በዓለም-አቀፍ አሳዳሪዎቻቸው እገዛ ይኸ “በአክራሪዎች እና በሰከኑ ተቃዋሚዎች” መኻል የተከሰተ ክፍፍል ሆኖ እንዲቀርብና ልዩነቱም እንዲሠፋ ሕዝባዊ እንቅስቃሴውም ልቡ እንዲከፈል አደረጉ። አገር-አቀፍ የሆነ የተወዳዳሪዎች ጉባዔ ተደርጎ በዚህ ጉባዔ አማካይነት ለቀጣዩ ትግል ስትራቴጂ እንዲወጣ፣ ለዚህም የትግሉ አቀንባባሪ

አካል እንዲፈጠር ተብሎ በኅብረቱ በቀረበው አሳብ መሠረት መስከረም ሃያና ሃያ-አንድ አሥራ-ዘጠኝ-ዘጠና-ስምንት ዓ/ም ላይ ጉባዔ ተጠራ። ከመላ አገሪቱ ከሰባት መቶ የሚበልጡ ታጋዮች አዲስ-አበባ ከገቡ በኋላ የሰብሰባ አዳራሽ ጠፋ በሚል ሰብ (እኛ ይኸ ከጠፋ ድንኳን ተክላችሁ ተሰብሰቡ እያልን ያደረግነው ውትወታ ሰሚ አጥቶ) ጉባዔው በታሰበው መልክ ሳይደረግ ሁሉም ቅስሙ ተሰብሮ ወደ-የመጣበት እንዲመለስ ተደረገ።

የተከተለውን ግራ-መጋባት ለማገዝ የኢሕአዴግ መሪዎች ቀጥለው ደግሞ ግንባር-ቀደመ ኃይል ሕዝቡን “ተክቶ” ብቻውን እንዲፋለማቸው ከመስከረም ሃያ-ሁለት ጀምሮ የተጠራው የቤት-መዋል አድማ ተሰርዞ ችግሩ “በሰከነ መንፈስ በድርድር እንዲፈታ” አሳብ አቀረቡ። ወይም በቤት-መዋል አድማው አግዞ፣ ማለትም የተንቀሳቀሰውን ሕዝብ ከጎን አሰልፎ፣ ማካሄድ ሲያስፈልግና ሲቻል የተቃዋሚው ጎራ ተወካዮች “መንግሥት በድርድር አሳብ ተስማምቷል፣ ዓለም-አቀፍ ማኅበረሰቡም ይኸንን አሳብ ደግፎ ተደራደሩ እያለ ጫና እያደረገብን ነው” በማለት እዚኸ የወያኔ/ኢሕአዴግ ወጥመድ ውስጥ ዘው ብለው በመግባት አድማው መሠረዙን አውጀው የሕዝቡን የትግል ሃሞት አፈሰሱት። ይኸ ከተደረገ በኋላ የተጀመረው “ድርድር” ሦስት ቀናት እንኳን ሳይካሄድ፣ አንዳችም ውጤት ሳይሰጥ ተቋረጠ። በዚኸ መልክ በወያኔ/ኢሕአዴግ ወጥመድ ውስጥ የገባው ተቃዋሚ በተዳከመበትና በተከፋፈለበት ሁኔታ የአፈናና የሽብር ስትራቴጂያቸውን በመከተል የቅንጅትን መሪዎች ብቻ ሳይሆን በያለበት የትግሉ አስተባባሪዎች ናቸው የሚሏቸውንና የሚጠረጥሯቸውን ዜጎች ሁሉ አፋፍሰው ለእስር ዳረጓቸው። ከዚያ ተከትሎ የሆነውን እናውቃለን።

የጋራ ትግል ጥረቶች በዚኸ መልክ ሲዳከሙ ለትግሉ ወሳኝ የሆነው የኅብረተሰብ ድጋፍ ራሱ መልሶ ይበተናል። ከአለፈው ትግል ልምድ እንደምናየው ሁለቱ በሚገጣጠሙበት ወቅት የማያወላዳ የበላይነት ይዘን የብሩኅ አዙሪት ወቅት ውስጥ እንገባለን። በሆነ ምክንያት አንዱ መጉደል ሲጀምር ሁለቱም ተያይዘው ገደል የሚገቡበት የትጥቅ-መፍታትና የጨለምተኝነት የጥፋት አዙሪት ኅብረተሰቡን ይጠናወታል። በዚኸ ላይ ትጥቅ በፈታ ኅብረተሰብ ያለ-አንዳች ተጠያቂነት የወያኔ/ኢሕአዴግ መሪዎች የሚከተሏቸው ፖሊሲዎች የኤኮኖሚና ማኅበራዊ ቀውሶችን እያባባሱ የሕዝቡን ኅልውና ከዕለት-ዕለት በከፋ ሁኔታ የሚፈታተኑበት ደረጃ ላይ ይደረሳል። ትጥቅ መፍታቱና ጨለምተኝነቱ ይባባሳል። በሽብር ብቻ ሳይሆን በአመራር ክፍተትም የበተንነውን የሕዝብ እንቅስቃሴ እንደገና ለማሰባሰብና ሕዝቡን መልሰን የትግሉ ባለቤት ለማድረግ ስትራቴጂ ስንቀይስ የምናነግባቸው አጀንዳዎች ከበጎ ራእያችን እንጂ ሕዝባችን እየዘቀጠ ከሚሄድበት አስከፊ የሆነ የኅልውና ቀውስና ከተጠናወተው የጨለምተኝነት አባዜ የሚነሱ ስላይደሉ እሩቅ የሚያስኬዱ አይሆኑም።

2. የጋራ ትግል፡- ለምን ግብ? በምን አጀንዳ? በምን አካሄድ?

ጨለምተኝነት ሰፊነ፣ ኅብረተሰባችን ግራ ተጋባ፣ ትጥቅ ፈታ፣ ወዘተ.. ሲባል ሕዝባችን ለአገራችን አንድነት፣ ለዴሞክራሲ፣ ለፍትህና ለሰላም ያለው ጉጉትና ራእይ ወደመ ማለት እንዳልሆነ ግልፅ ነው። አልወደመም። እነዚኸን እሴቶች ሚሊዮኖች እንደሚጋሯቸውና ታግሎ-አታጋይ ኃይል ካገኙ ደግሞ የተፈለገውን መስዋዕትነት ከፍለው እውን ሊያደርጓቸው እንደሚመኙ ግልፅ ነው። ነገር ግን ዛሬ በአለው ሁኔታ ይኸ ሕዝባዊ ራእይና ዓላማ ተአማኒነት ያለው ሰብሳቢ ኃይል ስላልታደለ እንደ ስሙ-ጥፉው የለንደኑ ጉባዔ ወቅት አስከፊና አደገኛ የሆነ “የኢትዮጵያዊነት ክፍተት” እየተከሰተ መሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል። በለንደኑ ጉባዔ የታሪክ ወቅት የአገር አንድነት፣ የሰላም፣ የዴሞክራሲና የብሔራዊ ክብር አጀንዳ ልክ እንደ-ዛሬው ሚሊዮኖች ከዳር-እስከ-ዳር ያነገቡት አጀንዳና ህልም ነበር። ሆኖም በዚያ ስብሰባ ላይ የኢትዮጵያችን እጣ-ፈንታ በጥቂቶች ሲወሰን ይኸ የሕዝብ ራእይና አጀንዳ ተአማኒነት ያለው ሰብሳቢ ኃይል አልነበረውም። በመሆኑም የሰላሚና የዴሞክራሲዎ ብቻ ሳይሆን የአገራችን አንድነት ጉዳይ ሳይቀር በነዚኸ እሴቶች ምንም በማያምኑ ጥቂቶችና ባዕዳን ተወሰነ። ዛሬም ቢሆን “እነዚኸ እሴቶች የሚሊዮኖች ናቸውና ...” እያልን የምንዘናጋበት ምንም ምክንያት የለም። የሚሊዮኖች ህልም በጥቂቶች

ሴራ ለጊዜውም ቢሆን እንደ ለንደኑ ሊጠለፍ ይችላል። ደጋግመን ለመጠቀም እንደ-
ሞከርነው ዛሬም እንደ ትላንቱ በግንቦት ዘጠና-ሰባት ሳቢያ ሕዝባችን ጥማቱን ብቻ ሳይሆን
ብቁነቱን ያሳያቸው የአንድነት፣ የሰላም፣ የዴሞክራሲና የፍትህ እሴቶች አስተማማኝ የሆነ
ሰብሳቢ ኃይል የላቸውም። ይኸ ክፍተት ሊያስከትል የሚችለውን ጥፋት ለመቋቋም
በሕዝባችንም ፊት ሆነ በማንም ይሁን በማን ዓይን ተአማኒነት ያለው ሠፊ የጋራ መድረክ
የማቋቋሙ ጉዳይ እጅግ አጣጣሪ ተግባርና አገራዊ ግዴታ የሚሆነውም ለዚህ ነው እንላለን።
ይኸንን አገራዊና ታሪካዊ ተልዕኮ ለመወጣት መጀመሪያ ግልፅ በሆነ ስትራቴጂያዊ ግብ
ዙሪያ መሰባሰብ ቁልፍ ጉዳይ ይሆናል። ከዚያ ቀጥሎ ለዚህ ግብ እውንነት ታግሎ -
ለማታገል ለሕዝባችን የሚደረጉ የቅስቀሳ ጥሪዎች በምን ዙሪያ መቃኘት ይኖርባቸዋል?
የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ መሞከር ያስፈልጋል።

ሀ. ስትራቴጂያዊ ዓላማችንን በግልፅ የማስቀመጥ ጉዳይ፤

በምርጫ ዘጠና-ሰባት ወቅት የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ ኃይሎች ኅብረት (ኢዴኃኅ)
ለሕዝብ አቅርቦት የነበረው አማራጭ ሰነድ በፖለቲካ፣ በኢኮኖሚ፣ በማኅበራዊ፣ ወዘተ..
ጉዳዮች ላይ ብዙ ቁም-ነገሮችን የያዙ ነጥቦች ቢካተቱበትም ይኸ አማራጭ ሰነድ ግማሽ
አካል ብቻ ነበር። በዚህ ሰነዳችን ላይ የትግላችን ዋና ዓላማ አንድነቷ በተረጋገጠ ኢትዮጵያ
መድብለ-ፓርቲ ዴሞክራሲን የሚያፀድቅ ሕገ-መንግሥታዊ ሥርዓት መገንባት እንደ-ሆነ
በግልፅ ተቀምጧል። ይኸ የተቀደሰ አገራዊ ዓላማ እውን እንዲሆን የኢሕአዴግ መሪዎች
በሕዝብ ትግል ከጥፋት ሂደታቸውና ይዘታቸው እንዲገቱ ከተደረገ በኋላ አንድ
“የዴሞክራሲያዊ ሽግግር አገር-አቀፍ ጉባዔ” አስፈላጊ እንደሚሆን በተደጋጋሚ ተገልጿል።
እንዲህ ዓይነቱ ጉባዔ በአጠቃላይ በአገራችን አሉ የሚባሉ የፖለቲካ ኃይሎች፣ የሲቪክ
ማኅበራትና የነፃው ፕረስ ተወካዮች፣ ከየአካባቢው የሚመጡ የአገር ሽግግሮች፣
የሐይማኖት አባቶች፣ የወጣቶች፣ የሴቶች፣ የሙያና ሌሎች ማኅበራት ስብስቦች፣ ምሁራን፣
ወዘተ.. የሚሳተፉበትና ተወያይተው የአገራችንን እጣ-ፈንታ የሚቀይሱበት ጉባዔ መሆን
እንደሚኖርበት በሰነዱ በደንብ ተሰምሮበታል።

አገራችንን ወደ-ዴሞክራሲያዊና ሕገ-መንግሥታዊ ሥርዓት እናሸጋግር ካልን የዚህ
ኃላፊነት በዚህ ጉባዔ ለሚመረጥ “የዴሞክራሲያዊ-ሂደት (ዴሞክራታይዜሽን) ኮሚሽን”
መተው እንዳለበት፣ ትርጉም ያለው ብሔራዊ እርቅ ወርዶ የተረጋጋ ኅብረተሰብ እውን
ለማድረግ ደግሞ በዚሁ ጉባዔ የሚሰየም “የብሔራዊ እርቅ ኮሚሽን” እንደሚያስፈልግና
የነዚህን አካላት አሠራር፣ አባላትና ተግባራት፣ ወዘተ.. በተመለከተ በሰነዳችን ላይ በሠፊው
ተብራርቶ ተቀምጧል። ዛሬም ቢሆን በዕለት-ተለት ትግል ተጠምደን “ወዴት እየሄድን
ነው?” በሚለው ጥያቄ ዙሪያ ምንም ዓይነት ውዥንብር እንዳይፈጠር ከፈለግን የትግላችን
መቋቋሚያ ይኸ በአገራችን ምድር የሚሰየም “የዴሞክራሲያዊ ሽግግር ጉባዔ” እና ከሱም
የሚፈልቁት እነዚህ ሁለት ኮሚሽኖች እንደ-ሆኑ ከወዲሁ አስረግጦ ማስቀመጥ
ያስፈልጋል። ይኸንን ጥያቄ በግልፅ መመለስና ይኸንን አጀንዳ ማስቀመጥ ማን ይሰብስብ?
ለሚለው ወሳኝ ጥያቄ “ለጠንካራ፣ ለዴሞክራሲያዊትና አንዲት ኢትዮጵያ የቆሙ ኃይሎች”
የሚል የማያሻማ መልስ እንድንሰጥ ይረዳናል። ዛሬ ባለው ውዥንብር ይኸንን ዘላቂ ዓላማ
ለጊዜው ወደ-ጎን ትተን የመሰባሰቢያው መድረክ “ፀረ-ወያኔነት” ብቻ እንዲሆንና የአገራችን
አንድነት ጉዳይ ልክ እንደ-ማኅበራዊና የኢኮኖሚ ጉዳዮች “በይደር” እንዲቀመጥ
መከራዎች እንደሚደረጉ እናውቃለን። “ትብብር ለነጻነትና ለዴሞክራሲ” ይባል የነበረው
ስብስብ ሲቋቋም በርካታ የአገራችን ዴሞክራቶች ድጋፍ የሰጡት ከዚህ የተዛባ ስሊት
ተነስተው እንደ-ነበረ ይታወቃል። እንዲህ ዓይነቱ አንዱ ወደ-አራምባ ሌላው ወደ-ቆቦ
የሚያመላክትበት ስብስብ የትም የሚያደርስ አልነበረምና የትም ሳይደርስ ከሰመ። ከዚህ
በመነሳት ምንም ለጊዜው የታመቀ ቢመስልም የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ አንድነት ጉዳይ
የሚሊዮኖች ራእይ ነውና የቅድሚያ-ቅድሚያ መስጠት ያለበት ተግባር ብሔር/ብሔረሰብ፣
ሐይማኖት፣ አካባቢ፣ ወዘተ.. ሳይባል ለዚህ አገራዊ አጀንዳ የቆሙ ኃይሎችን የማሰባሰቡ
ጉዳይ እንደሆነ በግልፅ መሰመር ይኖርበታል። እርግጥ ይኸ ማለት ከዚያ በኋላ ሙሉ-በሙሉ

የእኛን ሕዝባዊና አገራዊ አጀንዳ ካላነገቡ ፀረ-ወያኔ/ኢሕአዴግ ኃይሎች ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት፣ ድርድር፣ ወዘተ... አይኖርም ማለት አይደለም። መጀመሪያ እራሳችንንና ሕዝባዊ ትግሉን አጠናክረን ከዚያ በሙሉ-ልብነት እነዚህ ኃይሎች በያዙት አጀንዳ ውይይት ማድረግ ይቻላል። እንዲህ ዓይነቱ በግልፅ የተከሰተውን የኢትዮጵያዊነት ክፍተት ለመድፈን የተሰባሰበ ኃይል ሚሊዮኖችን መልሶ አንቀሳቅሶ የትግሉ ባለቤት ለማድረግና እዚህ አገራዊና ዲሞክራሲያዊ ግብ ለመድረስ አሁንም ካለፈው ትምሕርት ቀስሞ ከአለው ተጨባጭ ሁኔታ አንፃር የተነደፈ የትግል አጀንዳ ያስፈልገዋል። ይህ ደግሞ የተቃዋሚውን ጎራ አመራር “ተአማኒነት መልሶ የመገንባት” ወደሚለው ወሳኝ ጥያቄ ያመጣናል።

ለ. ተአማኒነት ያለው አመራር ለመገንባት፡- በምን አጀንዳ? ምን አካሄድ?

የአጀንዳና የተአማኒነት ነገር ሲነሣ ከሁሉ በፊት መሰመር የሚኖርበት ቁም-ነገር አንድ ሕዝብ ምንም ከክቡርም ክቡር ቢሆኑ ለዲሞክራሲ፣ ለሕግ የበላይነት፣ ለነፃ ምርጫ፣ ወዘተ.. በሚሉ እሴቶች ዙሪያ ሁል-ጊዜም በማንኛውም ሁኔታ በሚሊዮን እየተቆጠረ መንቀሳቀስ አለመቻሉ ነው። በነዚህ ክቡር መፈክሮች ዙሪያ ከተንቀሳቀሰ በኋላ በሽብርና በአመራር ክፍተት መልሶ ትጥቅ ሲፈታና በኅብረተሰቡ ጨለምተኝነት ሲሰፍን እነዚህ በትግሉ አፍላ ወቅት ኅብረተሰቡን ከዳር-ዳር ያንቀሳቀሱ የነበሩ እሴቶች በሚከሰተው አዲስ ሁኔታ ወይም አስተጋቦ ከሰማይ የራቁ አጀንዳዎች እንደሚሆኑ መረዳት ያስፈልጋል። ይህ ግልፅ እንዲሆንልን ወደ-ግንቦት ዘጠና-ሰባት ቅልበሣ ማግሥት ተመልሰን ያኔ አካሄዳችን ምን እንደ-ነበረ ማየትና ከሱ ትምሕርት መቅሰም ይኖርብናል። ቅልበሣውን በተከተሉት ሣምንታትና ወራት 'የሕዝብ ድምፅ ይከበር' እያልን በቅልበሣው የፖለቲካ ገፅታ ላይ ያተኮረ ትግል አድርገን ሕዝባችንን ለተወሰነ ጊዜ አንቀሳቅሰን እንደ-ነበረ ይታወቃል። ይህ ግን ሕዝባዊ ትግሉም አፈናውና ሽብርም ተያይዘው በአፍላ ደረጃ በነበሩበት የትንንቅ ወቅት ነበር። የአመራር ክፍተት ተከስቶ፣ ሕዝቡም (በተለይ ወጣቱ) ብቃት ያለው አስተባባሪና መሪ ኃይል አጥቶ ተራ-በተራ እየተነሣ ተራ-በተራ ከተመታ በኋላ የትግሉ ቅስም ተሰበረ። ጅምላ ግድያው፣ አፈሣውና ሽብርም ቀልብ በሚሰብ መልካቸው “አላስፈላጊ” ሆነው ጋብ አሉ። ነገር ግን የሕዝብ ድምፅ ተዘረፈ ማለት ኅብረቱም ሆነ ቅንጅቱ ለሕዝባችንና ለአገራችን ይበጃሉ ብለው ያቀረቧቸው ሕዝቡም ይሆኑኛል። ይስማሙኛል ያላቸው በጎ ማኅበራዊና ኤኮኖሚያዊ አማራጮችም ተዘረፉ ማለት ነበርና ኢሕአዴግ በአጥፊ ፖሊሲዎቹ ቀጠለ። በሽህና በብዙ አሥርተ-ሽህዎች ሰለባዎች ተወስኖ የነበረውና እየደበዘዘ የሄደው የፖለቲካ አፈና በአመቻቸላቸው ሁኔታ የወያኔ/ኢሕአዴግ መሪዎች እንዳመቻቸው በተግባር በሚተረጉሟቸው የኤኮኖሚና የማኅበራዊ ፖሊሲዎች ሣቢያ ይህ ቅልበሣ “በአማራጭ ዝርፊያ” ገፅታው እየሳሳ ከሽዎች ከአሥርተ-ሽህዎች ግንባር-ቀደም ታጋዮች ዘልቆ ሚሊዮኖች በዕለት-ተለት ኑሯቸው የሚቀጡበት፣ ጎልውናቸው ከጥያቄ ውስጥ የሚገባበት ከባድ ቀውስ እየሆነ መጣ።

ሆኖም ተቃዋሚ ኃይሎች እነዚህን የሕዝባችንን ጉረሮ አንቀው የያዙትን ችግሮች እያነሱ፣ በእነሱም አኳያ ልክ በምርጫው ዘመቻ ወቅት ያደርጉ እንደ-ነበረው ያላቸውን አማራጭ እያቀረቡ ከሕዝቡ ብሶት እየተነሱ ተንቀሳቅሰው ሕዝቡን ለማንቀሳቀስ አልሞከሩም። ከዚህ ይልቅ በነዚህ ለሕዝባችን ጎልውና ወሳኝ በሆኑ በጎ አማራጮች ዙሪያ የሚደረገውን ትግል የቧልት ሁለት-ሽህ-ሁለት ምርጫ ዘመቻ እስኪደርስ ድረስ በይደር አስቀምጠው በጎልውናው ጥረት ተይዞ “ዕድቁ ቀርቶብኝ በወጉ በኮነኝ” የሚለውን ኅብረተሰብ ለነፃ ምርጫ፣ ለሕግ የበላይነት፣ ለዲሞክራሲ፣ ለተቋማት ግንባታ ተነስ ታገል በሚሉ ራእይ-ተኮር መፈክሮች ዙሪያ ለማንቀሳቀስ ሞከሩ። ነገር ግን ይህ የሕዝቡን ተጨባጭ የኑሮ ችግሮችን “ወያኔን ከጣልን በኋላ እንደርስባቸዋለን” በሚል ስሌት በይደር አስቀምጦ “ዛሬ ለመብህ፣ ነገ ለጎልውናህ!” የሚል እንግዳ ጥሪ ጭራሹን የጨለምተኝነቱን፣ የትጥቅ መፍታቱንና የተቃዋሚው ጎራ አመራር በሕዝባችን ፊት ያለውን ተአማኒነት የማሸቆልቆል ሂደት ከማገዝ ሌላ ምንም የፈየደው ነገር አልነበረም።

እንደዚህም በመሆኑ የኢትዮጵያ ዲሞክራቶችና አገር-ወዳድ ኃይሎች ካለፈው ትምህርት ቀስመው እንደገና ለጋራ ትግል ይሰባሰባሉ ሲባል ወሳኝን የሕዝብ ኃይል መልሰው ለማንቀሳቀስ የሚያስችላቸውን አጀንዳ እናንግብ ካሉ ከዚህ “ወረድ” ብለው በሕዝባችን ፊት ተጨባጭ የሆኑ የትግል መፈክሮች ማንገብ ይጠበቅባቸዋል። ይኸ ማለት አንደኛ ሁሉም የኅብረተሰብ ክፍሎች ቀስ-በቀስ ብሶታቸውን እያነገቡ እንዲንቀሳቀሱ፣ ሁለተኛ ደግሞ ተቃዋሚ ኃይሎች ይኸንን ትግል የመቀስቀስ ብቻ ሳይሆን የማስተባበርም ኃላፊነት አለባቸውና ሁሉም “ብሶትህ ብሶት” እያለ እንዲተጋገዝ፣ ሦስተኛ ለነዚህ ሁሉ ችግሮች ዘላቂ መፍትሄ የሚገኘው ዲሞክራሲና ተጠያቂነት ሲኖሩ በመሆኑ ሁሉም በአንድ አቅጣጫ እየገፉ ለሥርዓት ለውጥ እንዲታገል መቀስቀስና ታግሎ-ማታገል ያስፈልጋል ማለት ነው። ግን ደግሞ በትግሉ አጀንዳ ዙሪያ ስምምነት ላይ መድረሱ ብቻውን በቂ አይሆንም። ከዚህ አልፎ በሕዝባዊ መፈክሮቻችንና አጀንዳችን ዙሪያ ዛሬ ካለው ተጨባጭ ሁኔታ ተነስተን ይኸ እንቅስቃሴ ደረጃ-በደረጃ ሠፊ፣ የተባበረና በአንድ አቅጣጫ የሚገፉ ሕዝባዊ የትግል ማዕበል ስለሚሆንበትም ሁኔታ መወያየት ያስፈልጋል። ይኸ ደግሞ ተአማኒነት ያለው አመራር ቀስ-በቀስ ለመገንባት ምን ዓይነት አካሄድ እንከተል? ወደሚለው ጥያቄ ያመጣናል።

ሕዝባዊ ትግል ስንል እንደ ግንቦት ዘጠና-ሰባት ማግሥት ዛሬ ሕዝቡ ሆ ብሎ ወጥቶ በያለበት የተቃውሞ ሰላማዊ ሰልፎች፣ የሥራ ማቆም አድማዎች፣ ወዘተ.. ይደረጉ የምንል ከሆነ ይኸ በአጭር ጊዜ የሚሆን አይደለም። እርግጥ ከአንድ ሁለት ወራት ጀምሮ በቱንዚያ፣ በግብፅና በቀረው አረብ ዓለም የተነሳሱት ሕዝባዊ እንቅስቃሴዎች “በእኛስ አገር?” የሚሉ ጥያቄዎችን እንዳጫሩና ሕዝባችንም የነዚህን ንቅናቄዎች አርአያ ተከትሎ እንዲነሣ ጥሪዎች እየተደረጉ እንደሆነ እየታዘብን ነው። የግብፅን ምሳሌ ብንወስድ ዛሬ እዚህ የደረሰው የወጣቱ “ሸባብ የአፕሪል ስድስት ወጣቶች እንቅስቃሴ” የተባለው ስብስብ ከአራት ዓመታት በፊት የሕዝቡ የኑሮ ሁኔታ ከዕለት-ዕለት እየከፋ መሄዱን ለመቃወም ተደራጅቶ ሲሠራ የቆየ ስብስብ እንደሆነ እናውቃለን። የቱንዚያውም ቢሆን የትግሉ መለኮስና ሂደት ከዚህ ከሕዝብ ተጨባጭ ከሆነ የኅልውና ጥያቄ ጋር የተቆራኘ እንደሆነ ታይቷል። የኑሮ ሁኔታ እየከፋ መሄድ ጥያቄ ከተነሣ የኢትዮጵያ ሕዝብ የሚገኝበት የመከራና የሰቆቃ ሁኔታ ከነዚህ አገሮች ሕዝቦች እጅግ የከፋ እንደሆነ ይታወቃልና ይዋል-ይደር እንጂ በኛም አገር ቢሆን ሕዝባችን በቃኝ፣ መረረኝ ብሎ በዚህ ግፊኛ አገዛዝ ላይ መነሣቱ አይቀሬ የታሪክ ግዴታ እንደሆነ እናምናለን። ዛሬ በአለው ተጨባች ሁኔታ እንደ ቱንዚያና ግብፅ ሕዝባዊ እንቅስቃሴዎች ለመነሣት ለጊዜው አስቸጋሪ ይሆናል ስንል በየካቲት ስድሳ-ስድስትም ሆነ በግንቦት ዘጠና-ሰባት ይኸ ነው በማይባል ወኔ ተንቀሳቅሶና አይከፍሉ መስዋዕትነት በከፈለበት ትግሉ ነፃ ለመውጣት ፍላጎቱም ብቃቱም እንዳለው በገሃድ ያሳየውን ሕዝባችንን የመነሣትና የመዋደቅ ፍላጎት አጣጥለን ለማቅረብ እንዳልሆነ ግልፅ መሆን አለበት። ሕዝባችን ለዚያ አሁንም ፍላጎቱም ሆነ ብቃቱ አለው። ዋናው ጥያቄ ይኸ ሳይሆን ሕዝባችን የሚያልመውን እንዲኸ ዓይነቱን ሕዝባዊ ማዕበል በተቻለ ፍጥነት ለመቀስቀስ፣ መቀስቀስ ብቻም ሳይሆን ለድል ለማብቃት እኛ የኢትዮጵያ ዲሞክራቶችና አገር-ወዳድ ኃይሎች እንዴት ብቃት ይኑረን? እንዴት እንዘጋጅ ወይም እንንቀሳቀስ? የሚሉት ጥያቄዎች ናቸው። በእኛ ግምት ለዚህ እውንነት በሁለት አቅጣጫዎች መሥራት ይኖርብናል ብለን እናምናለን።

አንደኛ ልክ እንደ ምርጫ ዘመቻው ወቅት በተጨባጭ አማራጮች፣ የሕዝባችንን ጉረር አንቀው በያዙት የኅልውና ቀውሶች ዙሪያና እነዚህን ከዲሞክራሲ ጥያቄ ጋር እያያዙ በተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች፣ በገበሬው፣ በወጣቱ፣ በሥራ-አጡ፣ በነጋዴው፣ ጥሪት-እፍሳሹ (ኢንቬስተሩ)፣ በሠራተኛው፣ በምሁሩና በባለሙያው፣ ወዘተ.. ዙሪያ ከተቻለ በትናንሽ ስብሰባዎች አማካይነት ጭምር በችግሮቹና በመፍትሄዎቻቸው ላይ ያተኮሩ ውይይቶችና ቅስቀሳዎች ማካሄድ የሚጠቅም ይመስለናል። በዚህ አካሄድ ላይ ስምምነት ካለ በተለይ እውቅና አግኝተው የሚንቀሳቀሱ ተቃዋሚዎች በበኩላቸው ለዚህ ትግል

የሚያደረጉትን አስተዋፅዖ ለማጎልበት ከደፈና ቅስቀሳ ዘልቆ የሚሄድና አሳማኝ የሚሆን ቅስቀሳ ለማካሄድ መሠረታዊ የሆነ የአደረጃጀት ማስተካከልን ይጠይቃል፤ ያስፈልጋልም።

አሁን በግልፅ እንደሚታየው የኢሕአዴግ መሪዎችና ካድሬዎች የሚያራምዷቸውን የጥፋት ፖሊሲዎች “ቀስ-በቀስ አገሪቱን ወደ-ምድራዊ ገነትነት እየቀየሩ ያሉ ፖሊሲዎች ናቸው” ብለው ለማሳመን የሆነ-ያልሆነ ስታቲስቲክስ ሳይቀር መደርደር ይቃጠባቸዋል። በየመስኩ ተግባር ላይ እየዋሉ ያሉ አጥፊ ፖሊሲዎች ሽንጣቸውን ገትረው ለመደገፍና ሕዝብን ለማደናገር የሰለጠኑና የሚሉትን የሚያውቁ “ተከራካሪዎች” አፍርተዋል። በምርጫ ወቅት ካቀረቧቸው “አማራጮች” በተጨማሪ አሁን ደግሞ “ልማትና ትራንስፎርሜሽን” ብለው በአጥፊ የማኅበራዊና ኤኮኖሚያዊ (ሶስቶ-ኤኮኖሚክስ) ፖሊሲዎቻቸው ዙሪያ ድጋፍ ለማሰባሰብ በሕዝባዊ ስብሰባዎችና በሌሎች መድረኮች ያሳሰለሰ ቅስቀሳ እያካሄዱ ናቸው። በተቃዋሚው ጎራ ያለው ሥዕል ከዚህ ጨርሶ የተለየ ነው። እርግጥ በየ-አምስት ዓመቱ የምርጫ ዘመቻ ሲጀመር ተቃዋሚ ድርጅቶች በሚያቀርቧቸው አማራጮች ዙሪያ በየመስኩ ብቃት ያላቸው ዜጎች ከኢሕአዴግ ተወካዮች ጋር ሲከራከሩና የሕዝብን የማያወላዳ አመኔታ ሲጎናፀፉ አይተናል። ችግሩ እነዚህ ወገኖች የምርጫው ዘመቻ ሲያከትም ደብዛቸው ጠፍቶ እስከ ቀጣዩ ፋይዳ-ቢስ ምርጫ ድረስ ሜዳውን ከፖለቲካ ጥያቄ ሌላ እምብዛም ለማይታያቸው የፖለቲካ መሪዎች የመልቀቁ አባዜ ነው። ይኸ የእይታ ችግር ብቻ አይደለም። “ከእንግዲህ ወደ-ቁም-ነገሩ እንግባ” ብለን ሕዝባችንን በነዚህ ተጨባጭ ጭንቀቶቹ ዙሪያ አማራጮቻችንን አንግቦን በየኅብረተሰቡ ክፍል እየገባን ተንቀሳቅሶን እናንቀሳቅስ ብንልም ከዚህ የእይታ ለውጥ ጋር መሠረታዊ የአደረጃጀት ለውጥም ያስፈልገናል።

የተቃዋሚ ኃይሎች አደረጃጀት ከልማዳዊው አሠራር ያልተላቀቀ፣ የፖለቲካ መሪ ከተባለ “ሁሉም በሁሉም መስክ አዋቂ” ሆኖ የሚቀርብበትን አካሄድ የሚከተል ነው። ድርጅት ሲቋቋም ፕሬዝደንት፣ ም/ፕሬዝደንት፣ ዋና-ፀሐፊ፣ የውጭ ግንኙነት፣ የድርጅት-ጉዳይ ኃላፊ፣ ገንዘብ ያዥ፣ ወዘተ.. እና ግፋ ቢል የወጣቶችና የሴቶች ተጠሪ ይባላል እንጂ በኅብረተሰቡ ውስጥ አፍጥጠው-አግጥጠው ለሰፈኑ ቀውሶች ራሱን የቻለ ተጠሪ ተብሎ የሚሰየም አካል (ክፍል) እምብዛም የለም። (ኅብረቱ ሲመሠረት ለጉዳዩ ልዩ ትኩረት በመስጠት መዋቅሩ ውስጥ በልዩ ልዩ ዋና-ዋና ዘርፎች ላይ ትኩረት ሰጥተው ጥናት የሚያደርጉና አቀናብረው የሚያቀርቡ አካላት ተቋቁመው ነበር።) ይኸ አካሄድ የኢሕአዴግ መንግሥት በየመስኩ የሚከተላቸውን ፖሊሲዎች በተጨባጭ ለመቃዎምና አማራጮችን አሳማኝ በሆነና በተለይ ደግሞ ተከታታይነት ባለው ዘዴ ለማስተላለፍ እንቅፋት መሆኑ እስካሁን ታይቷል። ከዚህ በመነሣት የተቃዋሚ ድርጅቶች አደረጃጀታቸውን ልክ እንደ-መንግሥት አድርገው የእርሻና የመሬት ይዞታ መስክ ይሁን የፋይናንስ ፖሊሲ፣ የንግድና ኢንዱስትሪ ይሁን የሕክምና፣ የትምህርት ይሁን የአካባቢ ጥበቃ፣ የወጣቶች ይሁን የሴቶች ጉዳይ፣ የሥራ-አጥነት ይሁን የመናጢ ድህነትና ጎዳና-ተዳዳሪነት ችግር፣ ጧራ-ያጡ አዛውንት ጉዳይ ይሁን አሳዳጊ-አልባ የሆኑ ሕፃናትና ልጆች፣ የመከላከያ ይሁን የውጭ ጉዳይ ፖሊሲ፣ ወዘተ.. ባለቤት እንዲኖራቸው በጥላ መንግሥታዊ ይዞታ “ሻዶ ካቢኔ” ዓይነት መደራጀት ያስፈልጋቸዋል። በዚህ መልክ በየመስኩ ተጠሪዎች በመሰየም የምርጫ ዘመቻን ወቅት በጎ አካሄድ ቢቀጥሉበት በተጨባጭ በአማራጮች ዙሪያ ለሚደረገው ትግል ትልቅ የወደ-ፊት እርምጃ ይሆናል። ለእንደዚህ ዓይነቱ አካሄድ እውነት በአገር-ውስጥ በይፋ የሚንቀሳቀሱ ኃይሎች ከፍተኛ አስተዋፅዖ ማድረግ ቢችሉም ይኸ ተግባር ለእነሱ ብቻ የሚተው አይደለም። ይኸ ደግሞ ወደ-አካሄዳችን ሁለተኛና “አንቀሳቃሽ ኃይሎች ላይ ማተኮር” ወደ-ሚለው ቁልፍ ዘርፍ ያመጣናል።

የምናቀርባቸው ሕዝባዊ አማራጮች ምን ያኸል በጎና ተጨባጭ ቢሆኑም ወደ-ሕዝቡ ደርሰው የትግል ቀስቃሽ መሣሪያ እንዲሆኑ በማያባሩ “ፀረ-ወያኔ” መግለጫዎች አማካይነት የትግል ጥሪ ማስተጋባት ብቻውን እሩቅ አይወስደንም። አመራር መስጠት ማለት ጥሪ ከመወርወርም አልፎ ከፍ ብለን በጠቀስናቸው የተሰበጠጡ የኅብረተሰብ ክፍሎች ውስጥ

በተቀናበረና በተደራጀ መልክ ተሠማርተው እነዚህ ክፍሎች ለትግል እንዲነሱ ጥንቃቄ በተሞላበት - ማለትም ዛሬ በአለው የአገራችን ተጨባጭ ሁኔታ አስገዳጅነት ድርጅታዊ ሥራ በኅብዕት የሚሠሩ ጥቂትም ቢሆኑ የተዋቀሩ ዜጎች ያስፈልጋሉ ማለት ነው። ይኸ ዓይነቱ አንቀሳቃሽ ኃይሎች ላይ የሚያተኩር አሠራር አንደኛ እራሱ ቅስቀሳው በቀላል ቋንቋ ለተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች እንዲደርስ ይረዳል። ሁለተኛ ደግሞ ዜጎች በቅስቀሳው ተደፋፍረው ወደ-ትግሉ እንዲገቡ ከይፋ አመራሮች በተጓዳኝ የሚሠሩ የእንቅስቃሴ እምርታ የሚፈጥርና ቀጣይነቱንም ለማረጋገጥ የሚችል ግንባር-ቀደም ኃይል ይኖራል ማለት ነው። ይኸ “አንቀሳቃሽ ኃይል” በአንድ በኩል አስካሁን ድረስ በአገር-ውስጥ ወጣቱንና ተማሪውን ጨምሮ “የሕዝብ ድምፅ ይከበር”፣ “ዴሞክራሲና ተጠያቂነት ይኑር”፣ “ነገው ፕረስ አይታፈን”፣ “የታሠሩ የፖለቲካ እስረኞች በሙሉ ይፈቱ” እያለ አሁን የቀዘቀዘውን ትግል በግንባር-ቀደምትነት ሲያካሂድ ከነበረው ኃይል ሊመለመል ይችላል። በሌላ በኩል ደግሞ በተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች ውስጥ ከሚገኙና የዚያን ኅብረተሰብ ብሶትና ችግር ዕለት-በለት እየተጋሩ ከሚኖሩ ያንን ክፍል ለትግል ለመቀስቀስ ከሚሹ “ውስጥ-አዋቂ” ዜጎች መካከል የተቻለውን ያክል ማደራጀት ያስፈልጋል። በዚህ መልክ ቀስ-በቀስ በአገራችን የሕዝብ ትግል ለመቀስቀስ የሚደረገው ትግል ምንም እንኳን እጅግ ሠፊ፣ አዳጋች፣ እልህ-አስጨራሽና ገንዘብ፣ ጊዜ ጉልበትና ጥንቃቄ የተሞላበት ቅንብር የሚጠይቅ ቢሆንም ብቻውን በቂ አይደለም። ከዚህ በተጨማሪ ከአለፈው ትምሕርት ቀስመን ወደ-ፊት እንራመድ ካልን ይኸ የተነሣሣ ሕዝባዊ ትግል ማዕበል መልሶ እንዳይከሰም ምን እንድርግ? የሚለውን ጥያቄ መመለስ ያስፈልጋል። ይኸ ደግሞ የትግሉን ቀጣይነት ማረጋገጥ ወደ-ሚለው ወሳኝ ነጥብ ያመጣናል።

ሐ. የትግሉን ቀጣይነት ስለ-ማረጋገጥ፤

ከፍ ብሎ እንደ-ተተቀሰው የግንባር-ቀደምትና የሠፊው ሕዝብ ትግል ሲገጣጠሙበት ወያነ/ኢሕአዴግ በአለ-በሌለ ኃይሉ ይኸንን ግጥሞች ለመስበር “ሦስትዮሽ” ባልነው ስትራቴጂው ሲሰማራ አይተነዋል። ነገም ከዚህ ሌላ-ነገር አንጠብቅም። እርግጥ ገጣቢትን አይተናልና በእሣት አንጫወትም ካልን የኢሕአዴግ መሪዎች እንደገና ሕዝቡን በትኑና “እንደራደር” ቢሉን አድማጭ ላያገኙ ይችላሉ። የተቃዋሚውን ጎራ እንከፋፍል ብለው ቢነሱ በሕዝባዊ ጎራ ፀንቶ የቆመው ኃይል ከሃዲዎቹንና ሰርጎ-ገቦቹን አንጓሎ አውጥቶ ሕዝቡ እንዲተፋቸው ማድረጉም እስከዚህ አስቸጋሪ አይሆንም። እነዚህን ሁለት ፀረ-ሕዝብ ስትራቴጂዎች ለማክሸፍ የሰከነ፣ ብስለት ያለውና በሕዝብ ወገንነቱ የፀና አመራር ካጋጠመው ወያነ/ኢሕአዴግ ይኸንን አገር-ወዳድና ዴሞክራት ኃይል በ“አክራሪነት” እና በ“ነውጠኝነት” ወንጀሎ በሽብር ተግባር ላይ እንደሚሠማራና ከዚህ እኩል ደግሞ ይኸንን ሕዝባዊ ትግል በብሔር/ብሔረሰብና በሐይማኖት ከፋፍሎ ለማክሰም እንደሚሞክር መጠበቅ ይኖርብናል።

የሽብርን አደጋ ለመከላከል ሁለት የሚተጋገዙ ተግባራት ይኖሩናል ብለን እናምናለን። ከሁሉ መጀመሪያ በሽብር ጎዳና ከመሠማራታቸው በፊት የኢሕአዴግ መሪዎች ሁለት ጊዜ እንዲያስቡ ለማድረግ በአገራችን በግንቦት አሁን ደግሞ በቱንዝ፣ በግብፅና በቀረው የአረቡ ዓለም እንደ-ታየው ሕዝቡ ሕዝቡ በሽህና በአሥርተ-ሽህ ሳይሆን በመቶ ሽዎችና በሚሊዮኖች እየተቆጠረ፣ ተራ-በተራ ሳይሆን በአንድ ጊዜና በአገር-አቀፍ የሚነሣበትና እነሱንም የሚከፋፍል፣ በዓለም-አቀፍ ኅብረተሰብ ፊትም አገዛዛቸው ምንም ተቀባይነት እንደሌለው በሚያሳይ ስፋት መንቀሳቀሱ ወሳኝ ነው። ይኸ በራሱ ፀረ-ሕዝቦቹ በሽብር ጎዳና እንዳይሠማሩ ሁኔታዎችን የሚያመቻች “የቀድሞ-መከላከያ” እርምጃ ቢሆንም በሱ ብቻ መተማመን የሚቻል አይመስለንም። በመሆኑም የዚህ አካሄዳችን ሁለተኛ ዘርፍ “አይመጣምን ትተሽ ይመጣልን ያኸ” እንደሚባለው ይኸንን ሊከሰት የሚችል የሽብር ዘመቻ ለመቋቋምና ለሕዝባዊ ትግል ቀጣይነት-ያለው አመራር ለመስጠት ሁኔታዎችን ማመቻቸት በምንም ዓይነት ሊታለፍ የማይችል ተግባር ነው። በግንቦት ማግሥት ሕዝባችን ከባድ መስዋዕትነት እንዲገብር ካደረጉት ስህተቶች አስፈላጊውን ትምሕርት ቀስመን ወደ-

ፊት እንራመድ ካልን በአገር-ውስጥ በይፋና በሕጋዊ መንገድ ከሚካሄደው ትግል በተጓዳኝ የመጣ ሽብር ቢመጣ የሕዝቡን ትግል ማስተባበርና መምራት የሚችል ወያኔ/ኢሕአዴግ በምንም ሊደርስበት የማይችል ኅብድ የሆነ መሪ አካል ከወዲሁ ማዋቀር ጨርሶ የማይታለፍ ተግባር ነው ብለን እናምናለን።

እንዲህ ዓይነቱ አካሄድ በፅንሰ-አሳብ ደረጃ አስፈላጊነቱ የማያጠያይቅ ቢሆንም ወደ-ተግባር እንዲተረጎም በርካታና ውስብስብ ጥያቄዎችን አንስቶ በበቂ መመለስ ያስፈልጋል። ማንና እንዴት በኅብድ ይደራጅ? የሚለው ጥያቄ ሠፊ የሰከነ ውይይት የሚያስፈልገው ጉዳይ ነው። ከወዲሁ ግን አንድ ነገር ማለት ይቻላል። ከፍ ብለን በኅብረተሰቡ ውስጥ መልሶን ተአማኒነት ለመገንባት “አንቀሳቃሽ ኃይል” ያልናቸው ሊጫዎቹ የሚችሉትን ሚና ጠቁመናል። የቀጣይነትና የኅብድ አደረጃጀት ጉዳይም ሲነሣ እነዚህ ዜጎች ቁልፍ ሚና ይኖራቸዋል። በመሆኑም ከነዚህ “አንቀሳቃሽ ኃይሎች” መካከል በቁጥር እጅግ በጣም ጥቂት ቢሆኑም በገበሬው፣ በሠራተኛው፣ በተማሪው፣ በወጣቱና በነጋዴው፣ በታክሲ-ነጅው፣ በመንግሥት ሠራተኛው፣ በሴቶችና በሌላው ዲሞክራሲያዊ ኃይል አካባቢ በኅብድ የተደራጁና ተቀናቅለው የሚሠሩ ዜጎች ማፍራት ለትግሉ ግብ መምታት ወሳኝነት ይኖረዋል።

የሕዝባችንን ትግል ለማክሸፍ ሌላው የሚጠቀሙበት የከፋፍለህ-ግዛ ስትራቴጂያቸውም ቢሆን ከሽብር የማይተናነስ ፀረ-ሕዝብ አጀንዳ እንደሆነ ሳይታለም የተፈታ ጉዳይ ነው። እንዲያውም በአረቡ ዓለም በመካሄድ ላይ ካሉት ሕዝባዊ እንቅስቃሴዎች የምንማረው አንዱ ቁም-ነገር ግልፅ በሆነ ሁኔታ ሕዝብ በአንድ ላይ ሆኖ በአፋኝና ሙሰኛ መሪዎች ላይ ሲነሣ ገዥዎች በለየለት ሽብር እንሰማራ ካሉ ዓለም-አቀፉ ኅብረተሰብ እንዳለፉት ዘመናት ፊቱን የማያዘርበትና ይኸንን መሰል አካሄድ ከማውገዝ የማይመለስበት አዝማሚያ እየታዩ ነው። ይኸንን ደግሞ እነሱም የሚያውቁትና የሚጨነርቁበት ጉዳይ እንደ-ሆነ ምንም ጥርጣሬ ሊኖር አይችልም። በዚህም የተነሣ የኢሕአዴግ መሪዎች ይኸንን ሕዝባዊ እንቅስቃሴ አክራሪ ኃይሎች የቀሰቀሱት ብሔር/ብሔረሰብ ከብሔር/ብሔረሰብ፣ ሐይማኖት ከሐይማኖት የሚጋጩበት ትርምስ አድርገው በማቅረብ በውስጥ የሕዝቡን ሠፈር ለመከፋፈልና ለማዳከም፣ የሚያካሂዱት የአፈና ዘመቻ በዓለም-አቀፍ ደረጃ ተቀባይነት እንዲያገኝ ደግሞ መሞከራቸው የማይቀር ነው። ይኸንን የጥፋት ተልዕኮ ለማራመድ የወያኔ መሪዎችና በየብሔር/ብሔረሰቡ ያሉ ተባባሪዎቻቸው ቅስቀሳ የዚህ ሕዝባዊ ትግል ማዕበል ዓላማ መንግሥታቸው ለብሔር/ብሔረሰቦች “ያረጋገጠውን” መብት ለመርገጥና “ዲሞክራሲያዊውን ፌዴሬሽንንን አፍርሶ በብሔር ጭቆና ላይ የተመሠረተ ሥርዓት እውን ለማድረግ ነው” የሚል እንደሚሆን ከእስካሁኑ ልማዳችን ያየነው እውነታ ነው። ይኸንን ከፋፋይ ፕሮፓጋንዳቸውን ለማክሸፍ በተለይ በአገር-ውስጥ በይፋ የሚንቀሳቀሱት ኃይሎች በሚያካሂዱት ቅስቀሳ የሕዝባዊው ትግል ዓላማ እንዲያውም የትግራይን ሕዝብ ጨምሮ የአገራችን ብሔረሰቦች በሙሉ የወያኔ መሪዎች የነፈጋቸውን መብት የማስመለስና የማረጋገጥ፣ ለብሔር/ብሔረሰቦች አርነትና በዲሞክራሲና በእኩልነት ላይ የተገነባ የአገር አንድነት ዓላማ እንደሆነ ለማሳየት ያልተቋረጠ ቅስቀሳ ማካሄድና በተጨማሪም እጅ-ለእጅ ተያይዘው መራመድና በሕዝባችን ፊት በአርአያነት ቆመው መታየት ይጠበቅባቸዋል።

መደምደሚያ፤

ይኸ ፅሁፍ ስለ ጋራ ትግል አካሄዳችን ዛሬ በኅብረተሰባችን አስከሬ የሆነ ጨለምተኝነት ነግሷል፤ ትጥቅ-መፍታት አለ፤ ተቃዋሚው ጎራ በሕዝባችን ፊት ጨርሶ ተአማኒነት አጥቷል ከሚለው ሃቅ ተነስቶ ይኸንን ለመወጣት ምን አጀንዳ ይዘን እንንቀሳቀስ? ይኸ ትግል ከተሳካልን ደግሞ እንደገና በሽብርና በኢሕአዴ መሪዎች የከፋፍለህ-ግዛ ስትራቴጂ መልሶ እንዳይፈታ ምን እናድርግ? በሚሉት ወሳኝ ጥያቄዎች ዙሪያ ውይይት ለመቀስቀስ የተሰናዳ ነው። በነዚህ ጉዳዮች ላይ አንዳንድ አቅጣጫዎችን ለመጠቀም ቢሞክርም እነዚህ በተግባር ስለሚተረጉሙበት ሁኔታ ለውይይት መነሻ የሚሆኑ ጥያቄዎች ከማንሳት አልፎ አይሄድም።

አንድ በእርገጠኝነት ሊባል የሚችል ነገር ካለ መጀመሪያ ነገር የምንነድፈው ስትራቴጂም ሆነ አካሄድ እንዲሠምር በሁኔታው አስገዳጅነት በአገር-ውስጥ ባይቻል ግን ደግሞ ጥንቃቄ በተሞላበት ሁኔታ በአገር-ውስጥ ያሉ የተሰበጠጠሩ ኃይሎች ሰነዶችም ሆነ ሌሎች ግብአቶች የሚያቀርቡበት መንገድ ተፈልጎ ቢያንስ በውጭ-አገር ያለው ዲሞክራሲና አገር-ወዳድ ኃይል በሁሉን-አቀፍ ጉባዔ ጥሪ አማካይነት በነዚህ ነጥቦች ላይ በሠፊው ተወያይቶ የጋራ ትግል መርኅ ሰነድ (ማኒፌስቶ) ማዕደቅና በስምምነት የሚፀድቀውንም ተግባራዊ ለማድረግ ደግሞ ታግሎ-አታጋይ የጋራ አካል የመፍጠሩ ጉዳይ ዛሬ-ነገ ሊባል የማይችል አጣጣሪ ተግባር መሆኑ ነው። የዚህ ሁሉን-አቀፍ ስብስብ ኃላፊነት ቀጣዩን የዲሞክራሲ ሂደት ትግል በተመለከተ በዓለም-አቀፍ ደረጃ ስለሚደረገው ትግል ስትራቴጂ አውጥቶ ያንን በተግባር በመተርጎም የሚወሰን አይሆንም።

በአገር-ውስጥም ቢሆን ቀጣይነት የሚኖረው ሕዝባዊ ትግል እምርታ ለመፍጠር በሕጋዊነት የሚንቀሳቀሱ የፖለቲካም ሆነ የሲቪል ማኅበረሰቡ ድርጅቶች ከፍ ብሎ በተጠቀሰው መልክ የእይታና የአደረጃጀት ለውጥ አድርገው እንዲንቀሳቀሱ እንዴትና ምን ማድረግ ይቻላል? በአገር-ቤት አንቀሳቃሽ ሊሆኑ የሚችሉ ግንባር-ቀደም ኃይሎችን አስተማማኝ የሆነ የኅብዳ መዋቅር እንዲኖራቸው በምን ዘዴ ልንረዳ እንችላለን? በትጥቅ ትግል ለመሠማራት የሚፈልጉ አገር-ወዳድ ኃይሎች ይኸንን ሕዝባዊ ትግል “የመተካት” ሳይሆን የሱ የማይነጠል አካል ወይም አጋዥ ሊሆኑ የሚችሉት እንዴት ነው? ይኸ ሁሉ ተቀናባብሮ ሁሉም በአንድ አቅጣጫ የሚገፋበት በጎ እምርታ ከተፈጠረ አይቀሬውን የወያኔ/ኢሕአዴግ ሽብር ለመቋቋም ገና ከወዲሁ ምን ተጨባጭ ዝግጅት ያስፈልጋል? ይኸ የጥፋት ኃይል ኅልውናውን ለማረጋገጥ ሲል የሚሠማራበትን የከፋናለህ-ግዛናአንዱን የሕዝብ ክፍል ከሌላው፣ ሐይማኖትን ከሐይማኖት የማናከስ ርኩስ ስትራቴጂ ሲቻል ቀድሞ ለማክሸፍ ካልሆነም ለመቋቋም ምን እርምጃዎች መውሰድ ይጠበቅብናል? እነዚህ ሁሉ እጅግ ውስብስብ የሆኑ ጥያቄዎች የግል ድርጅትን ሳይሆን ሕዝብንና አገርን በሚያስቀድም መልክ በሚካሄዱ ውይይቶች መቋቋም ይኖርባቸዋል። ዛሬ ለሕዝብና ለኢትዮጵያና ለሕዝቧ እንቆማለን የሚሉ የፖለቲካም ሆነ የሲቪክ ድርጅቶች አንገብጋቢና አጣጣሪ እንዲኾን ዓይነቱን ውይይት እያበራቱ ወደ-አንድ የጋራ መፍትሔ የምንሄድበትን ጎዳና ማዘጋጀት ይመስለናል።

ከዚህ በፊት “መሸጋሸግ፣ መሰባሰብ” በሚል ርዕስ ኅብረቱ አንድ መግለጫ አውጥቶ እንደ-ነበር ይታወቃል። በዚያ መግለጫ ላይ የተባለው የመጀመሪያው አካሄድ “መሸጋሸግ” የሚል ነውና እንዲኾን ዓይነቱ ጉባዔ “ተቃዋሚ” ነኝ የሚለው ሁሉ እስኪሰበሰብ መጠበቅ የግድ የለበትም። ጊዜ ለቀልባሾቹ እንጂ ለኛ እንደማይሠራና ትግላችን ከአደገኛ ዳተኝነትም ጋር መሆኑን ተገንዝበን፣ በሆነ-ባልሆነ ነገር ሊያራዝሙ የሚሞክሩ ኃይሎችን ወደ-ጎን ትቶ ፈቃደኛ ከሆኑ ወገኖች ጋር ይኸንን ጉባዔ ተግባራዊ ለማድረግ ተግቶ መሥራት ያስፈልጋል። ያልነው አካሄድ የሕዝባዊ ኃይሎች “የመሰባሰብ” ሂደት ነውና በሕዝባችን ጎን የፀናን ወገኖች ቁጥራችን አነስ የሚል ስጋት ሊኖረን አይገባም። ተሸጋሽገንና ተሰባስበን እናካሂድ የምንለው አሠላለፋችን የአገሩም፣ የትግሉም ባለቤት የሆኑትን ሚሊዮኖችን በግልፅ፣ ኢትዮጵያዊና ሕዝባዊ በሆነ አማራጭ ዙሪያ ታግሎ ለማታገል የሚሞክር አካሄድ እስከ-ሆነ ድረስ የጥራትና የቁርጠኝነት እንጂ የቁጥር ችግር እንደሌለበት ጠንቅቆ መረዳት ያስፈልጋል።

የኢትዮጵያ ዲሞክራሲያዊ ኃይሎች ኅብረት (ኢዴጋኅ)

መጋቢት ፪ ሺህ ፪ ዓ/ም